

Aleksander Andrzejewski

Przedbórz, st. 7, gm. loco, woj.
piotrkowskie, AZP 81-55/9

Informator Archeologiczny : badania 30, 307-308

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pozwolił na uzyskanie przesłanek dotyczących funkcji nasypu, nie potwierdzono również sugerowanej wcześniej wczesnośredniowiecznej metryki obiektu. Znalezione w przypowierzchniowej warstwie wykopu ułamki ceramiki naczyniowej (7 fragmentów), z wyjątkiem jednego „pradziejowego” (?) z poziomu nasypowego, wypalane były w atmosferze utleniającej i prezentują cechy typowe dla garncarstwa nowożytnego. Nie dokumentują one osadniczego użytkowania kopca, a raczej informują o wtórnych ingerencjach, być może związanych z funkcjonowaniem na tym terenie zabudowy jednodworczej, której tradycje kontynuuje istniejące gospodarstwo. Definitywne rostrzygnięcie kwestii chronologiczno-funkcjonalnych stanowiska mogą przynieść jedynie badania wykopaliskowe o znacznie szerszym programie eksploracyjnym.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Sieradzu.

Badania nie będą kontynuowane.

Petrykozy, st. 6, gm. Białaczów,
woj. piotrkowskie

patrz: wczesne średniowiecze

Piotrków Trybunalski, st. 12

patrz: późne średniowiecze

Płock, PSM 52,
pl. 13-tu Straconych

patrz: późne średniowiecze

Płock, PSM 53,
pl. Narutowicza

patrz: wczesne średniowiecze

Polkowice-Stare Miasto
kw. A, B1 i B2,
gm. loco, woj. legnickie

patrz: późne średniowiecze

POZEZDRZE, st. 1,
gm. loco,
woj. suwalskie,
AZP 16-74/-

• nowożytny warsztat garncarski (XVI–XIX w.)

Ratowniczo-sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Jerzego Marka Łapo (Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie). Finansowane przez Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie i Urząd Gminy Pozezdrze. Pierwszy sezon badań.

Badania podjęto po odkryciu fragmentów ceramiki nowożytnej w wykopie inwestycyjnym. Odkryto jamę odpadkową warsztatu garncarskiego. Fragmenty naczyń ceramicznych miały cechy warsztatów wiejskiego i miejskiego.

Materiały przechowywane są w Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie.

Poznań, pl. Kolegiacki

patrz: wczesne średniowiecze

Poznań, Wzgórze Św. Wojciecha

patrz: późne średniowiecze

PRZEDBÓRZ, st. 7,
gm. loco,
woj. piotrkowskie,
AZP 81-55/9

• miasto nowożytne (XVII–XX w.)

Ratownicze przedinwestycyjne badania wykopaliskowe, przeprowadzone w październiku przez mgr. Aleksandra Andrzejewskiego (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego i Pracownia Dokumentacji Archeologiczno-Konserwatorskiej A. Andrzejewski, T. Grabarczyk). Finansowane przez Urząd Wojewódzki w Piotrkowie Trybunalskim. Pierwszy sezon badań. Na działce położonej w strefie zabytkowej miasta, u zbiegu ul. Mostowej i Krakowskiej, wykonano 2 wykopy oraz nadzorowano karczunek rosnącej między nimi topoli. Łącznie przebadano powierzchnię 100 m².

Zgromadzono zbiór materiału ruchomego liczący 3068 zabytków, ujętych w 123 pozycje inwentarzowe. W wykopach zarejestrowano relikty fundamentów trzech budynków. Odkryty w wykopach I i II budynek datowano na XVII w., drugi – na przełom XVIII i XIX do przełomu XIX i XX w., trzeci, odkryty również w wykopie II, nastawiony na budynek nr 2, na początek XX w. Nawarstwienia ziemne o charakterze niwelacyjnym związane są z porządkowaniem terenu po rozebraniu funkcjonujących tu budynków. Skromne pozostałości fundamentów nie pozwalają na określenie rzutu budowli i ich funkcji.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Zeszytach Naukowych Uniwersytetu Łódzkiego”. Badania nie będą kontynuowane.

Przystanki, st. 12 (GAZ 115),
gm. Szamotuły, woj. pomorskie

patrz: neolit

Pułtusk, al. Polonii 4,
woj. ciechanowskie

patrz: późne średniowiecze

RACIBÓRZ-Stare Miasto,
kościół dominikanek,
gm. *loca*,
woj. katowickie,
AZP 101-40/-

• prezbiterium kościoła i część podziemna z grobami (okres nowożytny)
Badania wykopaliskowe przeprowadzone przez mgr. mgr. K. Kozłowską i J. Ćwikłę (Muzeum w Raciborzu). Finansowane przez Muzeum w Raciborzu. Piąty sezon badań.
Zakończono eksplorację grobów nr 4-7, 10 i 11. W grobie nr 4 odkryto złamany rytualnie żelazny miecz z przelomu XV i XVI w., w grobie nr 7 – pierścień złoty wysokiej próby oraz fragmenty kunsztownie wykonanych ubrań, w grobie nr 10 – fragmenty różańca tkwiącego w desce trumny, a w grobie nr 11 – kilka bardzo drobnych szpil brązowych. W grobie nr 6, w części zachodniej i północno-zachodniej, znajdowało się najwięcej szczątków ludzkich, bardzo źle zachowanych, a ponadto gwoździe żelazne, kilka fragmentów żelaznego okucia trumny (?), fragmenty drewna trumny, węgiel drzewny i ości ryb. Dno tego grobu, podobnie jak grobów nr 4, 5, 7, 8, 9, było wyłożone cegłą. Długość grobów wahała się od 200 do 250 cm, szerokość od 50 do 175 cm. Wszystkie były wykonane z cegły palcówki i znajdowały się tuż pod posadzką barokową, z wyjątkiem grobu nr 7, którego sklepienie znajdowało się około 40 cm niżej. Odkryte w grobach szkielety były skierowane głową na zachód. W części wschodniej prezbiterium przebadano zawartość kulturową do calca, znajdującego się na głębokości około 200-210 cm. Od poziomu wylewki wapiennej z negatywami płyt kamiennych, który znajduje się na głębokości około 81 cm od obecnego poziomu, do calca wyodrębniono 11 warstw kulturowych. Tuż pod wylewką znajdował się prawdopodobnie starszy poziom ceglany, którego ślady odsłonięto w różnych miejscach prezbiterium, około 18 cm niżej rysował się pas spalenizny o grubości około 8-10 cm, a jeszcze około 8 cm niżej wystąpiła warstwa gliny o miąższości do 10 cm. Ponieważ obserwowano ją na podobnym poziomie w różnych miejscach wykopu, prawdopodobnie mogła ona również stanowić poziom kościoła, w tym wypadku chyba najstarszy.

Badania nie będą kontynuowane.

RAJGRÓD, st. 61,
ul. Szkolna 24,
gm. *loca*,
woj. łomżyńskie,
AZP 25-82/115

• ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 27 do 31 maja przez mgr. mgr. Dorotę Nawrocką-Mazurek i Roberta Wojtaszka („TERRA” – Przedsiębiorstwo Konserwatorskie, s. c.). Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy w Rajgrodzie. Pierwszy sezon badań. Wytyczono 2 wykopy: 1A (5 x 5 m) i 1B (2 x 5 m). Łącznie przebadano 37,5 m².

Pod współczesną warstwą próchniczą (do 70 cm) odsłonięto strop konstrukcji drewnianej (domu). Stwierdzono 3 fazy jego przebudowy: a) najstarsza, pochodząca z budowy – warstwa 9, b) warstwa 6 z przebudowy, c) najmłodsza faza – warstwa 3. Na najstarszą fazę składały się pale white pionowo w torf (warstwa 10) i zalegająca na nich warstwa zmurszałych desek. Przebudowa była związana z podmakaniem gruntu – na pale nałożono dwa duże kamienie, a na nie prostokątny legar, uzyskując w ten sposób poziom około 20 cm wyższy od poprzedniego. Do tej samej fazy zaliczyć można konstrukcję nośną podłogi oraz drewnianą piwniczkę, której trzy ściany zbudowane były z ciosanych belek, a jedna z drewnianej kłody. Najmłodsza faza zachowała się w bardzo złym stanie. Najbogatsze materiały zabytkowe (ceramikę, szkło, kości, żużel) odkryto w wypełniku piwniczki. Siedem monet, w tym trzy bardzo zniszczone, znaleziono w złożu wtórnym, i nie można przypisać ich do określonej warstwy. Najstarsza była boratynka bita w mennicy ujazdowskiej w latach 1659-1666, następnie 2 grosze Augusta III (1755 r.) i szeląg Augusta III (1752 r.).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Łomży.

Badania nie będą kontynuowane.